

KIÁLTÓ SZÓ

9. évfolyam, 6. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2021. február 7.

Evangélium

...”az ő teljességéből merítettünk, kegyelmet kegyelemre halmozva”... (Jn 1,1-18)

„Amikor a kisgyermek a vonat ablakából kinézve látja a tájat, fákat, házakat, embereket és sorra megnézi őket, akkor azt nemcsak úgy magának mondja, nem pusztán tényeket rögzít, hanem élményét osztja meg a szüleivel. Ha nem lenne anyja apja, ha nem személyes kapcsolatok hálózatában élne, akkor nem is lenne értelme annak, hogy megnevezze a különböző dolgokat, mert egy személytelen világ teljességgel céltalan, idegen és végső soron elviselhetetlen az ember számára, aki a Szentháromság egy Isten képmása.

Nemegyszer a megkésett beszédfejlődés hátterében is az áll, hogy a gyermeket nem szeretik eléggé a szülei. Azért nem nevezi meg a dolgokat, mert nem érzi, hogy szeretve lenne – tehát nincs miért kommunikálnia. Hiába ismer már sok dolgot, nem érzi, hogy meg kellene neveznie azokat.”

A gyermek nem beszél, hanem nekem beszél. A fákat, a házakat nemcsak a vonat ablakából, hanem szobája ablakából is láthatná. A gyermek beszéde, az a gyermek öröme, elragadtatása, hogy mellette vagyok. Nem attól szép a ház, hogy sárgára van festve, hanem hogy együtt mentünk el előtte. Közös élményünk egy értékes darabja ez.

Ezeket az élményeket, mind ingyen kapjuk. Ezért az a nevük, hogy kegyelem. Vallásos életünkben (Szent Ágoston) az első kegyelem akkor történt, amikor Isten megbocsátotta bűneinket. A találkozás és felismerés öröme volt az az ajándék, hogy Isten nem hagszik rám.

A másodikat akkor, amikor megígérte nekünk a kitartó hittel megérdemelt örök életet. Az ószövegségben nem volt kegyelem, mert a törvény fenyegetett, de nem segített, parancsolt, de nem gyógyított, megmutatta a gyengeségeinket, de nem szabadított meg tőlük. Annyiból segítséget jelentett, hogy előkészített bennünket az orvos várására, aki a kegyelem és igazság gyógyszereivel érkezett. Ezért mondja János evangélista előszavában (1,17) „hogy a törvényt Mózes közvetítette, a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által lett osztályrészünk”.

Minden lehet kegyelem. A keresztény ember kihagyja azt a szót, hogy lehet, hanem minden kegyelem. Minden egy Isten élmény. A kegyelem szót nyugodtan lehet helyettesíteni az Istennel. Minden Isten.

Azt mondja Aranyszájú Szent János, hogy Isten belső életét nem látta senki. Sem a próféták, sem az angyalok, de még a fő angyalok sem. Nem jutottak el odáig. Mert a mérhetetlen öröm és az elragadtatás teljesen elvette az eszüket. Ezért az angyalok csak annyit tudnak mondani: „dicsőség a magasságban Istennek, és béke a földön a jóakarátú embereknek”. Az Isten közelében élő kerubok és szeráfok sem többet, minthogy a boldogságtól megrészedve éneklnek a prefáció után, hogy „dicsőséged betölti a mennyet és földet, hozsanna a magasságban”.

Mária szókincse is Isten láttára elapad és csak a „magnificat” fenéges szavaiban tudja elimádkozni kimondhatatlan boldogságát. Azt, hogy ő kegyelmet kegyelemre halmozva boldog életet él.

G.F.

Az ismeretlen Élet

Történt egyszer, hogy az anyaméhben fiúikrek fogantak. Teltek a hetek, és a fiúcskák növekedtek. Ahogy növekedett a tudatuk, úgy nőtt az örömük is.

Mondd, nem nagyszerű, hogy fogantattunk? Hát nem csodálatos, hogy élünk?

Az ikrek elkezdtek felfedezni világukat.

Amikor megtalálták a magzat-zsinórt, amely összekötötte őket anyjukkal, és eljuttatta hozzájuk a táplálékot, énekeltek az örömtől:

Milyen nagy anyánk szeretete, hogy megosztja velünk saját életét!

Ahogy azonban telt-múlt az idő, és a hetekből hónapok lettek, az ikrek hirtelen észlelték, mennyire megváltoztak.

– Mit jelentsen ez? – kérdezte az egyik.

– Ez azt jelenti, – felelte a másik, hogy tartózkodásunk ebben a világban a végéhez közeledik.

– De én egyáltalán nem akarok elmenni innen – viszonzta az első – szeretnék mindig itt maradni!

– Csakhogy nincs más választásunk – felelte a másik. – Talán van élet a születés után is!

– Milyen lehet az? – kérdezte kételkedve az első. – El fogjuk veszíteni az életet jelentő magzat-zsinórt, és anélkül hogyan élhetnénk? Azonkívül mások is elhagyták már ezt az anyaméhet, és senki sem tért ide vissza, hogy megmondja nekünk, van-e élet a születés után. Nem, a születés a vég!

Mély bánatba merült, és így folytatta.

– Ha a fogantatás a születéssel végződik, mi értelme van az életnek az anyaméhben?

Értelmetlen az egész! Talán

még anya sem létezik.

De kell, hogy legyen! – tiltakozott a másik. – Különben hogyan kerültünk volna ide? És hogyan maradhattunk volna másképpen életben?

Láttad te valaha anyánkat? – kérdezte az első. – Talán csak a képzeletünkben létezik! Mi gondoljuk ki magunknak, mert így jobban megérthetjük az életünket.

Így teltek az utolsó napok az anyaméhben, telve kérdések özönével és nagy félelemmel.

Végül is elérkezett a születés pillanata, amikor az ikrek elhagyták addigi világukat, és kinyílt a szemük.

Tele tüdőből felordítottak.

Amit láttak, meghaladta legmegezőbb elképzelésüket is.

(Kereszt-Metszet)

M.T.É.

Anyakönyvi hírek

Temetés:

† Nagy Józsefet életének 83. évében;

† Farkas Ferencné sz. Juhász Máriát életének 83. évében január 26-án a kiskundorozsmai temetőben utolsó útjukra kísértük.

P.Gy.

Hirdetések

- A mai vasárnap (február 7.) első vasárnap. A délelőtti szentmise végén szentségimádást tartunk, imádkozzuk a Jézus Szíve litániát.
- Szentségimádás lesz február 9-én, kedden a reggeli szentmise végétől ½9-ig a templomban.
- Fatimai imaóra lesz február 13-án, szombaton, a reggeli szentmise végétől ½ 9-ig a templomban.

(P.Gy.)

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Világosító Szent Gergely** volt, Örményország apostola és első püspöke.

Az örmény király kiadta a római birodalomból menekülő keresztényeket a császárnak. Szent Gergelyt is elfogták, a király színe elé vezették, ahol hittagadásra (aposztázia) akarták kényszeríteni, de sikertelenül. A király parancsára súlyos kínzásoknak vetették alá és egy mély verembe dobták, ahol csúszómászók között és nagy bűzben 14 éven át szenvedett. Eközben titokban egy özvegyasszony táplálta. Szenvedései ellenére is állhatatos maradt keresztény hitében. Örményországban az ő tevékenységéhez kötik a kereszténység felvételét.

Új kérdésünk:

Kinek mondta a harcos: „Kutya vagyok tán, hogy botoljál jössz ellenem?” (1 Sámuel 17,43)

1. **Izájnak?**
2. **Eliábnak?**
3. **Dávidnak?**
4. **Abinadabnak?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a február 21-i számban közöljük.

A január 24-i szám nyertese: **Tóth Istvánné** volt.

M.L.

AEÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **„Nem vetik meg a prófétát, csak a maga hazájában.”** (Mk 6,4)

Az egyik, február 7. és február 14. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„Eimms, aim ikllőrüv egym eb az bbeemr, emn eehitt öt aaááilnnszttt.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a február 21-i számban közöljük.

A január 24-i játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

Sz.A.

Létige

7. v.: Jób 7,1-4.6-7; Zs 146; 1Kor 9,16-19.22-23; Mk 1,29-39
8. h.: Ter 1,1-19; Zs 103,1-35; Mk 6,53-56
9. k.: Ter 1,20 - 2,4a; Zs 8; Mk 7,1-13
10. sz.: Ter 2,4b-9.15-17; Zs 103,1-30; Mk 7,14-23
11. cs.: Ter 2,18-25; Zs 127; Mk 7,24-30
12. p.: Ter 3,1-8; Zs 31; Mk 7,31-37
13. sz.: Ter 3,9-24; Zs 89; Mk 8,1-10
14. v.: Lev 13,1-2.45-46; Zs 31; 1Kor 10,31 - 11,1; Mk 1,40-45

A plébánia elérhetőségei:
6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:
Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:
OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)